

1. Взаємоузгодженість сторін. Будь-який партнер по бенчмаркінгу повинен мати гарантії конфіденційності від підприємства, яке проводить бенчмаркінг.

2. Аналогія – для ефективності проведення аналізу оперативні бізнес-процеси партнерів по бенчмаркінгу повинні бути схожими.

3. Співвимірність – виходячи з того, що бенчмаркінг – це порівняння характеристик, які визначені на декількох підприємствах, то метою його є встановлення чому існують розходження в оцінних характеристиках і як досягнути їх кращого значення.

4. Достовірність даних – бенчмаркінг повинен проводитися на основі фактичних даних, точного аналізу, а не тільки на базі вивчення.

Вибір виду бенчмаркінгу для оцінки рівня міжнародної конкурентоспроможності підприємства залежить від поставлених перед ним цілей, стадії розвитку і стану міжнародних ринків, на яких воно функціонує.

Література

1. Гаєвський В. В. Теоретичні аспекти та перспективи розвитку бенчмаркінгу як ефективної форми управління підприємством. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 13-2. URL: http://bses.in.ua/journals/2017/13-2_2017/13.pdf.
2. Дубоделова А. В., Юринець О. В., Катаєв А. В. Класифікація видів і сфери застосування бенчмаркінгу в системі менеджменту підприємства. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2010. № 1. С. 102–106. URL: https://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2010_1_102_106.pdf.
3. Шацька З. Я., Кошельник Ю. С. Шляхи підвищення конкурентоспроможності підприємств в умовах глобалізації. *Держава та регіони*. 2018. № 4 (103). С. 145–151.
4. Шацька З. Я., Короб О. В. Особливості формування стратегії створення конкурентних переваг підприємства. *Інтернаука*. 2015. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/842/3/%D0%A8%D0%B0%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B1.pdf.

UDC 339

*Puzyrova P., PhD in Economics, Associate
Bychkova V., Master
Kyiv National University of Technologies and Design
Khmelevskiy N., PhD in Economics, Professor
Kyiv National Transport University*

THE RELEVANCE OF THE DEVELOPMENT OF THE TECHNOLOGY TRANSFER SYSTEM AS AN ELEMENT OF THE SMART ECONOMY IN THE GLOBALIZATION CONDITIONS

In the conditions of a smart economy, the rapid growth of scientific and technical progress leads to the rapid updating of goods and services, the habituation of end consumers to market innovations, which leads to: shortening the life cycle of products, technologies, and demand; to increasing the intensity of competition in sales markets (both domestic and foreign) [1]. International practice shows that smart innovations are an important factor in increasing the competitiveness of enterprises in general and their products in particular. One of the most important components of the innovation process and a promising mechanism for the economic stabilization of the state is technology transfer in the era of start-up technologies, the essence of which is the transfer of know-how, new technologies, technological equipment and scientific and technical knowledge from the owner to the customer [2].

In the general economic sense, the transfer of technologies (from the English transfer, French transfer – to transfer) must be defined as a set of economic relations in the field of using innovative systematized knowledge about the production of products, the application of a

process or the provision of a service between its developer and the consumer, and in the case of international transfer of technologies – residents with non-residents of the country [3; 7]. Technology transfer is one of the key components of the implementation of priority areas of innovative activity (as well as their financing) in the field of smart economy, which is under the inevitable influence of globalization processes. Technology transfer, according to the Law of Ukraine "On State Regulation of Activities in the Field of Technology Transfer" provides for the transfer of technology created as a result of scientific and technical activity, which is formalized by concluding a bilateral or multilateral agreement between individuals and/or legal entities, which establishes, property rights and obligations regarding the technology and/or its components are changed or terminated [4; 6].

Technology transfer as an element of a competitive smart economic system of the state helps to: strengthen long-term cooperation between the parties of the process, motivate all participants in the process to successfully implement the technology; optimize related costs [5; 8]. Among the weak points, it is worth noting: The diversification of the goals and tasks of the stakeholders of the process; Lack of control and independence in management; not always an objective determination of the value of the contributed assets of each of the parties. The main methods of technology transfer include: patent or license agreement; contract for technical support; joint venture; franchising; strategic partnership; turnkey agreement; purchase of equipment or service; hiring a foreign manager or expert; purchase of a foreign enterprise; direct foreign investment; contract on reverse purchases; OEM agreement [6; 9]. Therefore, one of the most important components of the innovation process and a promising mechanism for the economic stabilization of the state is technology transfer, the essence of which is the transfer of knowledge, new technologies, technological equipment and scientific and technical knowledge from the owner to the customer. Thus, the relevance of the development of the technology transfer system as an element of the smart economy in the conditions of globalization is indisputable, since it is in the conditions of globalization changes that it is possible to use smart technologies and start-innovations in order to form new networks and create transfer centers in Ukraine [7; 8].

Література

1. Гнатенко І. Сучасні управлінські та інформаційно-безпекові підходи формування інноваційного кластерного угруповання в умовах COVID-19 на засадах сталості, децентралізації та євроінтеграції. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2021. № 1–2. С. 68–77.
2. Гнатенко І. А. Фундаментальні умови державного регулювання та підтримки інноваційного підприємництва. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2019. № 4 (1). С. 37–43.
3. Гнатенко І. А., Попова Ю. М., Бачкір І. Г., Нечипоренко К. В. Стратегії державних пріоритетів в контексті сценарного форсайту управління інноваційною економікою: моделювання науково-технічного та інтелектуального потенціалу. *Агросвіт*. 2021. № 17. С. 3–9.
4. Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій: Закон України від 16.10.2020 № 124-IX.
5. Інтелектуалізація соціально-економічного розвитку України в перспективі післявоєнного відновлення: монографія. За наук. ред. О. В. Ольшанської, А. А. Олешко, З. Я. Шацької. Київ: КНУТД, 2022. 340 с.
6. Комарецька П. В. Фінансовий потенціал: його складові, фактори впливу та умови розвитку. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна "Еволюція наукових знань і сучасні проблеми економічної теорії": Економічна серія*. 2005. Вип. 663. С. 144–148.
7. Ложачевська О. М., Гнатенко І. А., Сухомлин Л. В., Мельник О. Ю. Моделювання інфраструктури підприємництва неінноваційного управління на національному та регіональному рівнях в умовах децентралізації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 18. С. 5–10.
8. Пузирьова П. В. Особливості формування потенціалу автотранспортних підприємств, що здійснюють вантажні перевезення. *Ефективна економіка*. 2013. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1820>.
9. Kasych, A., Suler, P., Rowland, Z. (2020). Corporate Environmental Responsibility Through the Prism of Strategic Management. *Sustainability*, 12 (22). <https://www.mdpi.com/2071-1050/12/22/9589>.